

Forma publ. hanc Constit. quam publ. habes in ha.

Transumptio- rum fides. Sanctio pce- nalis. D. P. An.II. die 30. Aug.

fatis pluribus Ecclesiis, seu Monasteriis, pro tempore simul, vel successively praeficit, seu plura beneficia obtinuerit, ornamenta, & paramenta, ac res, & bona praedicta ad illa omnia habita ratione fructuum, & temporis quo eadem beneficia possedit, omnino pertineant, & proportionaliter inter ea dividatur.

§.12. Quodque praesentes literae in Cancellaria nostra Apostolica, & acie Campi Florae de more publicentur, & inter Constitutiones perpetuo valituras describantur.

§.13. Et quia difficile foret &c.

§.14. Nulli ergo omnino hominum &c. Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo sexagesimo septimo, 3. Kalendaris Septembris, Pontificatus nostri Anno II.

LXIV.

Jurisdicchio Consulum Artis Lanae in Urbe, cognoscendi causas ad Artem ipsam spectantes.

PIUS PAPA QUINTUS

Motu proprio &c.

Causa Coa- stitutions.

UT ad Artis Lanae quae tamquam nobilis Mediolani, Neapoli, Florentiae, aliisque insignibus Civitatibus, in illarum decus, & ornamentum, ac Civium, & populi utilitate, & sustentationem, quam maxime quotidie exercitatur, exercitum etiam in hac Alma Urbe nostra temporum injuria jam pene collapsum restaurandum, & suo pristino splendori restituendum, dilecti filii Collegium, seu Societas Mercatorum Artis Lanae Urbis nostrae eo efficacius excitentur, illique alacrius intendant, quo uberiori Sedis Apostolicae munificentia noverint se confoveri. Collegium, seu Societatem praedictam specialibus favoribus, & gratiis protequi volentes.

Confirmatio privilegiorum & Statutorum Artis Lanae Urbis.

§.1. Omnia & singula ipsius Collegii, seu Societatis capitula, ordinationes, statuta, privilegia, indulta, immunitates, exemptiones, aliasque gratias a quibuscumque Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris quomodolibet concessa, approbata, & innovata, etiam si illa in usu esse desierint, illorum omnium, necnon literarum, & instrumenti, seu instrumentorum desuper confectorum tenores pro expressis, & insertis habentes, ac prout illa concernunt in dictis literis, seu instrumentis contenta, & inde secuta quaecumque, licita, & honesta, ac sacris canonibus non contraria, Apostolica auctoritate perpetuo confirmamus, & approbamus, ac illis perpetuae, & inviolabilis firmitatis robur adicimus, omnesque & singulos juris, & facti defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem, supplemus, quoad omnes, & singulas personas dictam Artem exercentes in perpetuum.

§.2. Necnon quod moderni, & pro tem-

pore existentes ipsius Collegii, seu Societatis Consules, de omnibus, & singulis causis, tam civilibus, quam criminalibus, seu mixtis, etiam ratione praetitorum (quatenus instructae non sint) Lanae Artem concernentibus juxta praefata statuta, & ordinationes in futurum cognoscere, easque decidere, & terminare libere & licite valeant, ita quod causa praefata per modernos, & pro tempore existentes Urbis praefatae Gubernatorem, & Senatorem, & Conservatores aliosque Capitolinos Judices, & ceteros etiam majores Magistratus, quovis praetextu, vel colore reassumi non possint, ipsos Consules in ordinarios Judices constituendo, & deputando perpetuo statuimus, & ordinamus. Ac confirmationem, approbationem, adjectionem, suppletionem, exemptionem, liberationem, constitutionem, deputationem, statutum, & ordinationem praefata suos plenarios, & integros effectus sortiri, & inviolabiliter observari, ac eisdem exercentibus, & Collegio suffragari, & illos ad omnimodam suorum statutorum observationem teneri, & efficaciter obligatos fore.

§.3. Ac literas super praesentibus conficiendas in libris Camerae, & Capitolii, si videbitur, registrari, & nullo unquam tempore quovis quaesito colore, vel ingenio de subreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae defectu notari, vel impugnari, nec sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, derogationibus, vel limitationibus similibus, vel dissimilibus gratiarum, a Nobis vel dicta Sede pro tempore emanatarum, comprehendi, sed semper ab illis exemptas, & quoties illae emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & de novo etiam sub data per eisdem Collegium, seu Societatem eligenda concessas, ac validas, & efficaces esse, & ceteri.

§.4. Et sic per quoscumque Judices &c. etiam S.R.E. Cardinales, sublata &c. judicari, & definiti debere, irritum quoque &c. decernimus.

§.5. Necnon modernis, & pro tempore existentibus Camerario, Praesidentibus, & Clericis Camerae Apostolicae, ac Senatori, Conservatoribus, Gubernatori, aliisque Urbis praedictae Magistratibus, Dohaneriis, Commissariis, & aliis personis, ne Collegium, seu Societatem illiusque singulas personas praedictas super praemissis in aliquo molestare, perturbare, vel impedire quovis quaesito colore, vel ingenio audeant, seu praesumant, in virtute sanctae obedientiae, & sub indignationis nostrae, ac mille ducatorum auri de Camera per contrafacientes eo ipso toties quoties &c. incurrenda, partim Collegio, seu Societati hujusmodi, partim Hospitali S. Jacobi Incurabili de Urbe applicanda, poenis districtius inhibemus, quoniam Collegio illiusque personis praefatis quoad praemissa, eorumque executionem, quantum in eis fuerit, ac prout ad illos, communiter, vel divisim pertinebit, saveant, & assistant, ac eadem praemissa integre observa-

Jurisdicchio, & facultates Consulum ejusdem Artis cognoscendi causas Artem ipsam concernentia.

Clausulae praeservativae.

Decretum irritans.

Inhibito contra Judices Urbis, ne Consules, & alios desuper impediant.

LXIX.

Declaratio quod Ordines tam S. Dominici, & S. Francisci, quam Eremitarum S. Augustini, & Carmelitarum, ac Servorum B. Mariae, sunt vere, & proprie Ordines Religiosi Mendicantes, etiam si in communi bona quamvis immobilia possideant, eorumque gratis omnibus perfruuntur.

PIUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

ROMANUS Pontifex, tam universalis Christianae, quam singularum ejus Religionum praecipuus defensor, omnibus illarum incommodis pro sui Pastoralis Officii debito libenter occurrit, & eorum indemitati salubribus, juxta temporum morumque exigentiam declarationibus, & aliis remediis consulere solet opportunis.

Exordium.

Causa hujus declarationis.

§.1. Sane licet dilecti filii omnium Mendicantium Ordinum Fratres, a contributione Seminarii Clericorum, in qualibet Civitate juxta ejusdem Concilii formam erigendi, per Tridentini Concilii decreta eximantur. Nosque inter alia ejusdem Mendicantium Ordinum Fratrum concessa privilegia, eos, & eorum quemlibet, tam a Seminarii hujusmodi contributione, quam subsidio quomodolibet, necnon decimis quibuscumque, & ceteris aliis oneribus Apostolica auctoritate similibus exemerimus, & liberaverimus, eosque ad illorum omnium contributionem nullo unquam tempore cogi, & compelli posse decreverimus. Cum tamen non sine animi molestia nuper accepimus, nonnulli locorum Ordinarii, & forsitan in provincialibus Conciliis, eo forsitan sub praetextu, quod Ordinum Mendicantium Fratres hujusmodi bona stabilia ex indulto seu dispensatione Apostolica retinere possunt, & propterea Mendicantes re vera non sint, eos ad Seminarii, subsidii, decimarum, & aliorum onerum hujusmodi contributionem cogere forsitan praesumpserunt, & in dies praesumunt, in grave ipsorum Ordinum gravamen, & praedictum non modicum.

Declaratio de qua in rubra.

§.2. Nos animo revolventes, eos ex fructibus bonorum hujusmodi varias Reipublicae Christianae utilitates afferre, cum ex ipsis varios Magistros, & Doctores manuteneant, ex quorum doctrina ipsorum Fratres Novitii eruditi postmodum effecti, gregem Dominicum praedicationibus suis, consiliis, confessionibus, orationibus, aliisque innumeris pietatis operibus juvent, & pascant, eorumque domos non minus, quam ea, quae per Ordinarios erecta sunt, Seminaria, vocari posse, & propterea Mendicantium nomen amittere nullo modo debere. Volentes idcirco omnem dubitandi materiam amputare, omnes, & singulos Mendicantium Ordinum Fratres hujusmodi, ac eorum singulos a quibusvis excommunicationibus

Repetitio clausularum.

Sola signatura sufficit.

D. P. An.II. die 7. Septem.

servari faciant, praecipimus, & mandamus. §.6. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac praescriptione etiam longissimi temporis, necnon dictae Urbis, etiam juramento, &c. roboratis statutis, consuetudinibus, inhibitionibus, declarationibus & decretis, etiam per Nos, & quosvis Rom. Pontifices Praedecessores nostros etiam Motu simili, &c. hactenus factis, & in posterum faciendis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis etiam Populo Romano, Senatori, Conservatoribus, Gubernatori praedictis, ac Clericis, & Gabellariis, Dohaneriis, Commissariis, aliisque deputatis, & personis quocumque nomine nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, in genere, vel in specie etiam motu, & scientia similibus concessis, &c. quibus omnibus in literis latissime extenden. illorum tenores &c. hac vice latissime derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat ut petitur M.

§.7. Et cum absolute a censuris ad effectum, &c. & quod instrumenta literarum, statutorum, privilegiorum, exemptionum, aliorumque praedictorum tenores habeantur pro expressis, seu in toto vel parte exprimi, aut de verbo ad verbum inferri possint. Et cum confirmatione, approbatione, adiectione, suppletionem, exemptionem, liberationem, statuto, ordinatione, decreto, inhibitione, praescripto, mandato, & derogatione praefatis, quae hic pro singulariter repetitis habeantur, in forma gratiosa ad perpetuam rei memoriam latissime extenden. & cum opportuna, si videbitur, executorum deputatione, qui assistant etiam sub censuris, &c. cum potestate aggravandi, &c. interdictionem Ecclesiasticam apponendi, invocato etiam ad hoc, si opus sit, auxilio brachii secularis, cum derogatione Constitutionum de una, & duabus dietis non tamen ultra tres.

§.8. Et quod sola praesentis Motus proprii sufficiat signatura, & ubique etiam in judicio fidem faciat, regula contraria non obstant. super qua literae etiam per Breve nostrum, cum majori, & veriori praemissorum expressione expediri possit.

Datum Romae apud S. Petrum, Non. Septem. Anno II.

Fiat M.

tionis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon quarumcumque litium, & causarum coram quibusvis Judicibus, & ubicumque quomodolibet pendentium status, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & colligantium, necnon quorumcumque privilegiorum, indultorum, exemptionum, & immunitatum eorumdem Ordinum Mendicantium Fratibus hactenus quomodolibet concessorum, tenores presentibus pro expressis habentes, lites quoque, & causas preatas, ut prefertur, pendentes, ad Nos harum serie advocantes, illasque penitus extinguentes, & colligantibus hujusmodi perpetuum super premissis silentium imponentes, Motu proprio non ad ipsorum Fratrum, vel alicujus eorum Nobis super hoc oblate petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine, omnes, & singulos Quatuor Mendicantium Ordinum, videlicet, S. Dominici, & S. Francisci, ac Eremitarum S. Augustini, necnon Carmelitarum, & quos etiam recenseri volumus Servorum B. Marie nominibus comprehensos Fratres eorumque domus, Monasteria, & loca etiam si in communi propria bona, tam mobilia quam immobilia, & stabilia, ac alia quaecumque possederint, Mendicantium vocabulo, & omnibus, & singulis Mendicantium privilegiis eis quomodolibet concessis, uti posse, & debere, nec super premissis ullo unquam tempore molestari posse auctoritate Apostolica per presentes statuimus, & declaramus, ac tam Concilii Tridentini, quam omnia, & singula alia decreta, statuta, ordinationes, privilegia, & jura de Mendicantibus loquentia, ad omnes, & singulos Ordines preatos, eorumque domos, & loca, etiam propria bona, in communi tamen retinentes, extendimus, & ampliamus, illaque de illis loqui etiam auctoritate preata per eandem presentes declaramus.

§.3. Ac insuper eisdem Ordinariis, & quibusvis aliis tam Ecclesiasticis quam Sæcularibus, quavis auctoritate fungentibus, in virtute sanctæ obedientiæ, & aliis arbitrio nostro moderandis poenis similiter per presentes mandamus, ut si quid per eos tam nostro quam Prædecessoris nostri temporibus, tam ratione Seminarii, subsidii, & decimarum, quam aliorum onerum hujusmodi exactum fuit, id totum eisdem Fratibus, omni mora, & dilatione postpositis restituant, districtius inhibentes eisdem locorum Ordinariis, ceterisque personis tam Ecclesiasticis, quam Sæcularibus, quavis auctoritate fungentibus, & cujusvis dignitatis, gradus, & conditionis existentibus, ne eosdem Mendicantium Ordinum Fratres preatos, bona huiusmodi retinentes quovis prætextu super Seminarii, subsidii, & de-

Inhibitio contra Ordinarios & alios ne desuper eos molestent, & si quid exactum est restituant.

decimarum contributione molestare, inquietare, vel perturbare audeant, vel præsumant.

§.4. Decernentes quoque presentes literas nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, vel impugnari nullatenus posse, minusve sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, modificationibus, limitationibus, restrictionibus, & aliis contrariis dispositionibus tam per Nos quam etiam Successores nostros quomodolibet, ac cum quibusvis etiam derogatarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque decretis pro tempore factis, & faciendis, quorumcumque tenores existant, includi, sed illis non obstantibus, in suis robore, & efficacia persistere, & quoties illa emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, etiam sub Data etiam per ipsos eligenda de novo concessas esse, & ita incommutabilis voluntatis, & intentionis nostræ esse, & ad hoc ut perpetua firmitate subsistant, vim validi, & efficaci contractus inter Sedem Apost. & præfatorum Ordinum Mendicantium hujusmodi Fratres habere debere. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Card. sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari debere, irritum quoque, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Quo circa dilectis filiis Curie causarum Cam. Apost. generali Auditori, necnon quarumcumque tam Cathedralium, quam Collegiarum Ecclesiarum Decanis, Præpositis, Archipresbyteris, Archidiaconis, Thesaurariis, & quibusvis aliis in eisdem Ecclesiis dignitates obtinentibus, ubilibet, & in quibuscumque Regionibus, Terris, & locis existentibus per presentes Motu simili mandamus, quatenus ipsi, & eorum quilibet per se, vel alium, seu alios presentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dictorum Fratrum, vel alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in premissis omnibus pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos, vel eorum quempiam super illis quomodolibet indebite molestari. Contra dictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo. Et nihilominus legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & poenas ipsas etiam aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

§.6. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Pape VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dictas, quis vigore presentium

Clausula prelativæ.

Executorum deputatio & facultates.

Clausula derogatoriæ.

cium ad iudicium non trahatur, & aliis Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu simili, & ex certa scientia, ac Apostolicæ potestatis plenitudine, ac alias quomodolibet, etiam Consistorialiter concessis, approbatis, confirmatis, & sæpius innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis, illorumque totis tenoribus specificis, & expressa mentio, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret (tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, presentibus pro expressis habentes. illis alias in suo robore permanentibus) hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim, ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die 3. Octobris 1567. Pont. nostri Anno II.

Transumptum fides. Forma, & effectus publicandi.

D. P. An. II. die 1. Octob.

LXVI. Prohibitio transfundi ab Ordine Fratrum Minorum Capuccinorum S. Francisci de Assisio, ad Ordinem Minorum S. Francisci de Paula, & contra.

PIUS PAPA QUINTUS Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. S. Edis Apostolicæ solertia, dum ad salutare quorundam remedium extracta, in eorum detrimentum vergere conspexit, ne quod illis profuturum maturitate summa, providisse comperitur, noxium incauto ministerio efficiatur, celeris provisionis opem

afferre consuevit, prout in Domino conspici salubriter expedire.

§.1. Sane accepimus, quod cum aliquando contingat, aliquos Fratres Religiosos tam Ordinis S. Francisci Capuccinorum, quam ejusdem S. Francisci de Paula Minorum nuncupatorum, de uno loco ad alium, etiam forsitan absque suorum Superiorum licentia transferri, exinde perturbationes, & mala exempla inter eosdem Fratres sæpius oriri solent.

§.2. Nos cupientes perturbationibus, & malis exemplis hujusmodi, quantum cum Deo possumus, obviare, Motu proprio, non ad alicujus instantiam, sed de nostra mera liberalitate, & ex certa nostra scientia, quod de cetero perpetuis futuris temporibus, nullus ex Fratribus Capuccinis ad dictum Ordinem S. Francisci de Paula, nec e converso, quod nullus Frater ejusdem S. Francisci de Paula ad Ordinem Frat. Capuccinorum hujusmodi ullo unquam tempore, & quacumque, etiam & quantumcumque iustissima causa, etiam de licentia suorum Superiorum, se transferre posse, Apostolica auctoritate tenore presentium perpetuo statuimus, & ordinamus.

§.3. Decernentes, Statutum, & Ordinationem hujusmodi per Fratres preatos, sub indignationis nostræ poena, inviolabiliter observari debere, ac ex nunc irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, tam ordinaria, quam delegata, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Ceterum quia difficile foret presentes literas ad singula quæque loca, in quibus de eis fides forsitan facienda foret, deferri, volumus ut ipsarum transfumptis &c. Datum Romæ apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris die 6. Octobris, 1567. Pont. nostri Anno II.

LXVII. Quod spolia Monachorum Ordinis Cistercensis spectent ad loca, & Monasteria in quibus professionem emiserunt. Et Commendatarii, aut Commissarii Rever. Cam. Apostolicæ in illis se non intromittant.

De institutione, & toto statu hujus Ordinis, notari plene in Const. III. Paschalis II. Decretorium Tom. II. fol. 113.

PIUS PAPA QUINTUS Ad futuram rei memoriam.

Exordium. D. Ecet Romanum Pontificem justitiæ supremum assertorem ad ea libenter intendere, per quæ gratiæ a Sede Apostolica in favorem quarumcumque præsertim Religiosarum personarum pro tempore emanatæ suum, ut par est, consequantur effectum, & ut

Causa hujus prohibitionis.

Prohibitio de qua in rubr.

Pœna contravenientium.

Derogatio contrarium.

Fides transfumptorum.

D. P. An. II. die 6. Octob.

Exordium.

Causa hujus
Cōditionis.

& ut id facilius subsequi possit, dubiis, & difficultatibus, quæ superinde pro tempore oriuntur, aliquando per declarationis, quandoque vero per alia remedia providere.

§.1. Sane cum sicut dilecto filio Hieronymo de la Souchiere Abbate generale, vel pro eo dilecto filio Dionysio Laceronis Procuratore, & Vicario, etiam generale Cisterciens. Ordinis referente accepimus, in statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia firmitate roboratis, dicti Ordinis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini concessis, ac per sel. recor. Pium Papam IV. Prædecessorem nostrum, & Sedem Apostolicam confirmatis, inter alia disponatur, quod in spoliis, rebus, & bonis Monachorum Ordinem ipsum profecturum, in quibusvis locis, & Monasteriis pro tempore decedentium, eorum Abbatibus, & Priores Commendatarii pro tempore existentes se introumittere nequeant, sed illa Monasterii, seu Prioratus aut loci, in quo dictum Ordinem expresse professi fuerint, & seu eos decedere contigerit, Conventuali mensæ applicari, & incorporari debeant, defuncto tamen superioribus diebus in Monasterio de Casamari ejusdem Ordinis Verulan. Diocesis. quod dilectus filius Fulvius Philonardus Clericus, in Commendam ex concessione, seu dispensatione Apostolica obtinet, quondam Antonio Pollutio ipsius Monasterii Priore præfatus Fulvius, & quidam Camera Apostolica Procurator, aut Commissarius ipsius Antonii bona, ut ipsa forsitan in proprios usus convertere possint, apprehendere, & sibi appropriare contendant, in gravem ipsius Monasterii Conventualis mensæ jacturam, præjudicium, & gravamen.

Quod spolia
Monachorum
Ordinis Cisterciensis, nō
ad eorum Cōm-
mendatarios,
aut Cameram
Apost. sed ad
loca in quibus
professione
emiserunt, spe-
tent.

§.2. Nos cupientes, ut ea, quæ per Prædecessores nostros, & Sedem præfata roborata dicuntur, firmiter observentur, ac finem hujusmodi contentioni, futuris autem, quantum cum Deo possumus, obviare volentes, eosdemq. Hieronymum Abbatem, & Dionysium, ac singulos Monachos Ordinis hujusmodi a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad ipsorum, seu alicujus alterius pro eis Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, quod de cetero tam præfatus Fulvius, quam quicumque alii Commissarii quorumcumque Monasteriorum, & Prioratum, vel aliorum locorum dicti Ordinis, tam citra, quam ultra montes, & in quibuscumque Mundi partibus consistunt, & quicumque nostri, & Camera præfate Commissarii, & Procuratores quomodocumque in spoliis, bonis, & rebus, quæcumque sint, tam præfati Antonii, quam

aliorum quorumcumque Monachorum dicti Ordinis in ipsorum Commendatariorum, Monasteriis, Prioratibus, locis, & jurisdictionibus pro tempore decedentium, se introumittere non possint, sed illa ad Monachos Monasteriorum, seu Prioratum, vel locorum hujusmodi, & seu eorum Conventualem mensam conjunctim, vel divisim pleno jure spectare, & pertinere, ac eorumdem Monachorum, seu mensæ fore, & esse, eorumque possessionem realem, & actualem adipisci, & continuare, ipsosque Monachos desuper per quoscumque Commendatarios, etiam prætextu cuiusvis indulti, seu concessionis sibi desuper facti, aut consuetudinis antiquitus observata, & seu præfatum Commissarium, seu quovis alios quavis auctoritate fungentes molestari, perturbari, vel inquietari non posse, neque debere auctoritate Apostolica, per præfatos decernimus, illisque, quatenus opus sit, eisdem Monachis concedimus, & assignamus.

Inhibicio contra
Commendatarios,
&
Officiales Cameræ.

§.3. Necnon tam Fulvio, quam quibusvis aliis Commendatariis, & Commissariis præfatis, ne in spoliis, rebus, & bonis pro tempore decedentium Monachorum hujusmodi directe, vel indirecte, quovis quasi colore, vel ingenio se de cetero introumittere audeant, vel præsumant, sub excommunicationis majoris lata sententia, & aliis Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, etiam pecuniariis arbitrio infrascriptorum Judicum, infligendis, & moderandis districtius inhibemus.

Deputatio
executorum
hujus Constitutionis.

§.4. Ac tam Ven. Fratri Episc. Soranen., & dilecto filio Curie causarum Camera præfate Auditori generali, quam quibusvis aliis iudicibus, quavis auctoritate fungentibus, per quos in præmissis, ut præfertur, & non alias, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi facultate, iudicari debere volumus, per præfatos Motu simili mandamus, quatenus ipsi, & eorum quilibet per se, vel alium, seu alios, præfatos literas, & in eis contenta, quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Hieronymi, & pro tempore existentis ejusdem Ordinis Abbatis, seu Dionysii, & Monachorum hujusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis, ac tam dicti Antonii defuncti, quam quorumcumque aliorum Monachorum dicti Ordinis decedentium spoliis, & bonis, eorumque (cum Monaci ipsi decefferint) possessione adipiscenda efficacis defensionis præsidio assistentes faciant Abbatem, & Monachos ipsos statutis, privilegiis, & indultis, quoad dicta spolia, res, & bona, necnon decreto, declaratione, concessione, & assignatione, ac inhibitione præfatis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas præfatas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo. Et nihilominus legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & poenas ipsas etiam

ite.

Clausula de
rogatorie.

iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§.5. Non obstantibus pia memoria Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus diebus, dummodo ultra tres quis vigore præsentium ad iudicium non trahatur, & aliis Apostolicis, necnon Provincialibus, & Synodalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis tam Ordini & Commendatariis præfatis, eorumque Superioribus & personis, quam Camera præfate, ac quibusvis illius Commissariis, & Procuratoribus sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, etiam consistorialiter concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præfatis pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

D. P. An. II.
die 23. Oct.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 23. Octobris 1567., Pontificatus nostri Anno secundo.

LXVIII.

Declaratio portionum assignandarum Vicariis perpetuis Ecclesiarum Parochialium, Monasteriis, beneficiis, Ecclesiis, vel locis piis perpetuo unitarum.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

A Dexequendum Pastoralis officii debitum, vigilantibus studiis intendentes, ad ea, per quæ Cathedralium, aliarumve Ecclesiarum, necnon Monasteriorum, beneficiorum, seu Collegiorum, ac aliorum piolorum locorum prospero profectui, divinique cultus augmento, & opportuna congruaque sustentationi parochialium Ecclesiarum eisdem unitarum statui feliciter dirigendo, & personarum in illis curam animarum exercentium utilitati recta ratio-

Bull. Rom. Tom. IV. Par. II.

ne, & provida moderatione consuli, & salubriter provideri valeat, libenter interponimus nostræ sollicitudinis partes.

§.1. Hinc est quod Nos, ad quorum aures (quod non sine animi nostri molestia referimus) pervenit nonnullos ex venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, in deputandis Vicariis, ac in assignatione portionum Vicariis perpetuis parochialium dictis Ecclesiis, Monasteriis, beneficiis, Collegiis, vel locis piis perpetuo unitarum ex Concilio Tridentino facienda, ita modum excessisse, ut parum, aut nihil ex fructibus, redditibus, & proventus parochialium Ecclesiarum sic unitarum Ecclesiis, Monasteriis, beneficiis, Collegiis, aliisque locis piis remanserint, ob idque multæ ortæ sint super hoc controversiæ circa interpretationes decreti d. Concilii.

Ordinari ex-
cedebant mē-
tem Concilii
Trid. in assi-
gnatione por-
tionum Vicariis
perpetuis
facienda.

§.2. Nos ad eas tollendas animam intendentes, considerantesque uniones ipsas ideo a Prædecessoribus nostris factas esse, ut ex redditibus, & emolumentis beneficiorum unitorum, Ecclesiis, Monasteriis, Collegiis, beneficiis, & locis piis, quibus illa uniantur, facilius onera eisdem incumbenda supportentur, & promptius a ministris Ecclesiasticis, in eisdem divina Officia celebrentur, hospitalitas servetur, aliaque caritatis opera exercentur, ac etiam ut nihilominus cura animarum dictarum parochialium laudabiliter exerceretur, Motu proprio, & ex certa nostra scientia auctoritate Apostolica hac nostra perpetuo valitura Constitutione statuimus, & ordinamus, ac declaramus, quemadmodum etiam de ipsius Concilii mente fuisse colligimus, Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos præfatos in assignatione portionis ipsi Vicariis perpetuis ex prædicto Concilio ipsorum Prælatorum arbitrio facienda, ita se continere, & arbitrari debere, ut non major centum, nec minor quinquaginta scutorum annuorum summa computatis omnibus etiam incertis emolumentis, & aliis obventionibus communiter percipi solitis eis omnino assignetur, nisi Vicariis solitum fuisset plus assignari, sive in quantitate, aut quota fructuum, pecuniaque numerata, fundo, seu alia re stabili portio hujusmodi constituitur, cuiuscumque valoris parochialis Ecclesia unita fuerit, & habita etiam ratione reddituum, & onerum loci, cui parochialis ipsa unita fuerit, ita quod portiones ultra, vel infra dictas summas scutorum centum, & scutorum quinquaginta hæcenus assignata, vel in posterum forsitan assignanda, quoad excessum, & defectum hujusmodi nullius roboris, & momenti existant, & ad summas prædictas reductæ, & austæ respective censeantur, nisi tamen valor annuus ipsius parochialis unite habita ratione, ut præfertur, minor sit quinquaginta scutis quo casu portio assignata, vel assignanda Vicario perpetuo non debeat excedere summam annuarum valoris dictæ parochialis, sed sufficiat quod omnes fructus ejus dumtaxat attribuantur ipsi Vicario perpetuo.

Declarat ideo
Pontifex iste
quantitatem
ipsarum por-
tionum.

§.3. Et quoniam iniquum esset, eos qui
E e e com.

Et ad quos spectat onus solvendi quindennia pro i. s. s. portionibus.

commodis privantur, eadem onera, quae prius sustinebant, debere sustinere, volumus, & statuimus, quod Ecclesiae, Monasteria, Collegia, beneficia, & pia loca huiusmodi, in quorum parochialibus Ecclesiis unitis contingat Vicarias praedictas erigi, pro quantitatibus fructuum ipsi Vicariis perpetuis assignatorum, ad solutionem quindenniorum, quam Nobis, & Cam. Apost. solvunt, ulterius non teneantur, sed eis detractio fiat ad ratam certorum, quae de fructibus dictarum parochialium percipiuntur. Ita tamen quod Vicarii perpetui, qui pro tempore deputabuntur, teneantur accipere a Sede Apostolica novam provisionem suae deputationis, & solvere annuatim pro portione fructuum, reddituum, & proventuum certorum sibi assignata, & expedire literas Apostolicas, nec alias ad possessionem dictarum Vicariarum perpetuarum, & servitutum eadem parochialium admitti possint, nisi soluta annata, & expeditis literis Apostolicis novae provisionis, ut praefertur, alioquin integrum quindennium solvi debere, nec Vicarii praedicti antea tuta conscientia fructus percipere possint.

Eligendi Vicarios.

§.4. Volumus insuper, & ita mandamus, quod dicti Vicarii perpetui non ad liberam Ordinariorum electionem, sed ad nominationem illorum, in quorum Ecclesiis unitis ponentur, cum ipsorum Ordinariorum, seu eorum Vicariorum praevio examine approbatione deputentur.

Facultas Mendicantium, quo ad Vicarias locorum eius unitas.

§.5. Et si dictae parochiales unitae erunt Monasteriis Regularium Mendicantium, possint a Superioribus dictorum Monasteriorum nominari ex ipsis Mendicantibus. Quos si Ordinarii praevio examine, per se, aut eorum Vicarios faciendo idoneos ad curam animarum exercendam invenerint, & ita pro idoneis approbaverint, teneantur in Vicarios, ad nutum tamen Superiorum suorum amovibiles, deputare. Idemque etiam servetur in regularibus Monachis tantum, dummodo in ea parochiali, in qua unus ex Monachis fuerit, servata forma praedicta, Vicarius deputatus, habitent cum eo saltem quatuor alii ex dictis Monachis.

Decretum irritans.

§.6. Sicque per quoscumque Iudices quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi potestate iudicari, & interpretari debere, necnon irritum, & inane decernimus quicquid secus a quoquam quavis auctoritate attentatum forsitan est hactenus, vel in posterum contigerit attentari.

Clausula derogatoria.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Iussu publicandi.

§.8. Volumus autem quod praesentes litterae in Cancellaria nostra Apostolica, & ad valvas Principis Apostolorum de Urbe de more publicentur, & inter Constitutiones perpetuo valituras describantur.

Exemplorum fides.

§.9. Et quia difficile foret eas ad singula quaeque loca deferri, quod earum transumptis &c.

Nulli ergo &c.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo septimo, Kalendis Novemb., Pontificatus nostri Anno II.

LXIX.

Prohibitio agitationis Taurorum, aliarumque ferarum bestiarum, cum annullatione votorum, & juramentorum desuper adhibitorum.

PIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

DE salute gregis Dominici nostrae curae divina dispensatione crediti, prout ex debito Pastoralis officii adstringimur, sollicito cogitantes, fideles cunctos gregis eiusdem ab eminentibus corporum periculis etiam animarum pernicie perpetuo arcere, studemus.

Exordium.

§.1. Sane licet detestabilis duellorum usus a diabolo introductus, ut cruenta corporum morte animarum etiam perniciem lucretur, ex decreto Concilii Tridentini prohibitus fuerit, nihilominus adhuc in plerisque Civitatibus, & aliis locis, quamplurimi ad ostentationem virium suarum & audaciae, in publicis privatisque spectaculis, cum Tauris, & aliis feris bestiis congreddi non cessant, unde etiam hominum mortes, membrorum mutilationes, animarumque pericula frequenter oriuntur.

Causa prohibitionis.

§.2. Nos igitur considerantes haec spectacula, ubi Tauri, & Ferae in circo vel foro agitantur, a pietate, & caritate Christiana aliena esse, ac volentes haec cruenta, turpiaque demonum & non hominum spectacula aboleri, & animarum saluti, quantum cum Deo possumus, providere, omnibus & singulis Principibus Christianis quacumque, tam Ecclesiastica quam mundana, etiam Imperiali, Regia, vel quavis alia dignitate fulgentibus, quovis nomine nuncupentur, vel quibusvis Communitatibus, & Rebus publicis, hac perpetuo nostra Constitutione valitura, sub excommunicationis, & anathematis poenis ipso facto incurrendis, prohibemus, & interdiciamus, ne in suis Provinciis, Civitatibus, Terris, Oppidis & locis, huiusmodi spectacula, ubi Taurorum, aliarumque ferarum bestiarum, agitationes exercentur, fieri permittant. Militibus quoque ceterisque aliis personis, ne cum Tauris, & aliis in praefatis spectaculis, ipsi tam pedestres quam equestres congreddi audeant, interdiciamus.

Prohibitio agitationis Taurorum & ferarum bestiarum.

§.3. Quod si quis eorum ibi mortuus fuerit, Ecclesiastica careat sepultura.

Mortuus ibi careat ecclesiastica sepultura.

§.4. Clericis quoque tam Regularibus, quam secularibus beneficia Ecclesiastica obtinentibus, vel in sacris Ordinibus constitutis, sub excommunicationis poena ne eisdem

Clerici spectaculis non interint neque Milites.

Contractus omnes de ejuismodi agitationibus irritantur.

dem spectaculis intersint, similiter prohibemus.

§.5. Omnesque obligationes, juramenta, & vota, a quibusvis personis, Universalitate vel Collegio de huiusmodi Taurorum agitatione, etiam ut ipsi falso arbitrantur, in honorem Sanctorum, seu quarumvis Ecclesiasticarum solemnitatum, & festivitatum, quae divinis laudibus, spiritualibus gaudiis, piisque operibus, non huiusmodi ludis celebrari, & honorari debent, haecenus factas, & facta, seu in futurum fienda, quae & quas omnino prohibemus, cassamus, & annullamus, ac pro cassis, nullis, & irritis haberi perpetuo decernimus, atque declaramus.

Principes hinc functiones servari faciant.

§.6. Mandamus autem omnibus Principibus, Comitibus, & Baronibus S.R.E. feudatariis, sub poena privationis feudorum, quae ab ipsa Ecclesia Romana obtinent, Reliquos vero Principes Christianos, & Terrarum dominos praedictos hortamur in Domino, & in virtute sanctae obedientiae mandamus, ut pro divini nominis reverentia, & honore praemissa omnia in suis Dominis, ac Terris huiusmodi exactissime servari faciant, uberrimam ab ipso Deo mercedem tam boni operis recepturi.

Praelati sub censuris ecclesiasticis idcirco procedunt.

§.7. Ac universis venerabilibus fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, in virtute sanctae obedientiae, sub obtestatione divini iudicii, & interminatione maledictionis aeternae, quatenus in Civitatibus, & Dioc. propriis praesentes nostras litteras sufficienter publicari faciant, & praemissa, etiam sub poenis, & censuris Ecclesiasticis observari procurent.

Quibuscumque non obstantibus.

§.8. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac exemptionibus, privilegiis, indultis, facultatibus, & literis Apostolicis, quibusvis personis cujuscumque qualitatis, & conditionis existentibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus & aliis decretis, in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, ac alias quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus illorum tenores praesentibus pro expressis habentes specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§.9. Volumus autem quod praesentes litterae in Cancellaria nostra Apostolica, & acie Campi Florae de more publicentur, & inter Constitutiones perpetuo valituras describantur, & earum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Praelati munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

D. P. An. II. die 1. Nov.

Nulli ergo omnino &c. Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo sexagesimo septimo, Kalendis Novembribus, Pontificatus nostri Anno II.

Bull. Rom. Tom. IV. Par. II.

LXX.

Declaratio quod Ordo Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula, inter Ordines Mendicantes comprehenditur, eorumque gratiis, & privilegiis perfruatur.

PIUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

APostolica Sedis benignitas, sicut ex debito Pastoralis Officii erga omnes fideles generaliter affectum caritatis extendit, sic eos, quos sub regularis observantiae jugo divino cultui emancipatos esse cognoscit, speciali tenetur patrocinio confovere.

Exordium.

§.1. Exponi sane Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula jam dudum Apostolica auctoritate approbati, quod licet inter alia eis concessa privilegia, & indulta, omnia, & singula quatuor Mendicantium Ordinum privilegia ad Ordinem Minimorum huiusmodi, ac illius professores, & domos, eorumque Ecclesias per Sedem Apostolicam extensa, & ampliata fuerint, & propterea Fratres Ordinem huiusmodi etiam sub Mendicantium nomine comprehendere debeant, nec super praemissis a quoquam molestari possint. Cum tamen (sicut eadem expositio subiungebat) ex eo quod Nos nuper in quadam declaratione per Nos sub Mendicantium Fratrum Ordinibus certis tunc expressis de causis facta, praeter S. Dominici, & S. Francisci, ac Eremitarum S. Augustini, necnon Carmelitarum Mendicantium Ordines etiam in illis B. Mariae Servorum inferi voluerimus, ac propterea facile a quibusdam dubitari merito posset, quod si Ordinis Minimorum Fratres huiusmodi sub illis comprehendere voluissimus, Nos specialem etiam de illis mentionem omnino fecissemus. Quare ne super praemissis unquam dubitari contingat, iidem Fratres Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Ordo Minimorum S. Francisci de Paula habet omnia privilegia Mendicantium.

§.2. Nos attendentes, eos (cum actu mendicent) non nisi honesta de causa in Mendicantium Ordinem esse adscriptos, ac propterea sua privilegia illa conservare volentes, eosque, & eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon quorumcumque litium, & causarum status, ac merita, nomina, & cognomina iudicium, coram quibus illae pendunt, ac colligantur, aliorum, necnon quorumcumque privilegiorum, indultorum, exemptionum, & immunitatum eis concessorum praesentibus

Hic modo Praeterea idem decernit, & inter Ordines Mendicantes, istum comprehendendi declarat.

E e c 2 pro

pro expressis habentes, causasque hujusmodi ad Nos harum serie advocantes, illasque penitus, & omnino extinguentes, ac litigantibus hujusmodi perpetuum super praemissis silentium imponentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnia, & singula privilegia, immunitates, exemptiones, facultates, gratias, libertates, indulta, & alias gratias, tam per Nos nuper, quam quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, & Sedem eandem quomodolibet Mendicantibus Ordinibus concessa, ad praefatum Minimorum Ordinem de novo extendimus, & ampliamus, ipsosque vere Mendicantes esse, & sub Mendicantium Ordinibus esse, & comprehendere debere, necnon omnia, & singula Concilii Tridentini decreta pro Mendicantibus Ordinibus declarata, & modificata, etiam pro Ordine Minimorum hujusmodi declaramus, & modificamus.

Forumque privilegia observari praecipit.

§.3. Distinctius in virtute sanctae obedientiae, ac aliis arbitrio nostro infligendi poenis inhibentes quibusvis locorum Ordinariis, ac aliis quibuscumque, ne eosdem Fratres Ordinis Minimorum contra eos sic concessa privilegia molestare, inquietare, vel perturbare audeant, vel praesumant.

Clausulas praeservativas huic Bullae apponit.

§.4. Decernentes quoque praesentes litteras ullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae, vel quopiam alio defectu notari, vel impugnari nullatenus posse, minusve sub quibusvis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, modificationibus, limitationibus, restitutionibus, & aliis contrariis dispositionibus, tam per Nos, quam etiam Successores nostros quomodolibet, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque decretis, pro tempore factis, & faciendis quorumcumque tenorum existant, includi, sed illis non obstantibus in suis robore, & efficacia persistere, & quoties illa emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, etiam sub data per ipsos Fratres Ordinis Minimorum eligenda, de novo concessas esse, & ita incommutabilis voluntatis, & intentionis nostrae esse, & ad hoc ut perpetua firmitate subsistant, vim validi, & efficacis contractus inter dictam Sedem, & praefatorum Ordinum Mendicantium Fratres hujusmodi habere.

Clausula sublata, &c. addit.

§.5. Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Card. sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiti debere, irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit tentari.

Executores ejus deputat.

§.6. Quocirca venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Theatino, & Episcopo Amerino, ac dilecto filio Curiae causarum Camerae Apostolicae generali Auditori per

praesentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorundem Fratrum Ordinis Minimorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra ipsos Fratres Ordinis Minimorum hujusmodi voluntate, statuto, declaratione, & aliis praemissis omnibus, & singulis pacifice frui, & gaudere. Non permittentes eos per quoscumque quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo. Et nihilominus legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis derogat.

§.7. Non obstantibus praemissis, ac fel. recor. Bonifacii Papae VIII. Praedecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas quis vigore praesentium ad iudicium non extrahatur, & aliis, necnon in provincialibus, & synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibus quoque, & aliis decretis in genere, vel in specie, & quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros praefatos, ac Nos, & Sedem praefatam, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, etiam consistorialiter, & de fratrum nostrorum consilio, necnon Apostolicae potestatis plenitudine concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum inserti forent, praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

D. P. An. II. die 9. Nov.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die 9. Novembris 1567. Pontificatus nostri Anno secundo.

De-

Declaratio quod Congregatio Fratrum S. Hieronymi Jesuatorum nuncupata, vere comprehendatur inter Ordines Mendicantium, eorumque perfruatur gratiis, & indultis.

Ha Congregatio specialiter gaudet omnibus gratiis, & privilegiis concessis, & concedendis Ordini Fratrum Eremitarum S. Augustini, cujus Regulam proficitur, ut in Const. LXIV. Clem. VII. Sacrae. Tomo IV. Par. I. fol. 102. Vide Const. XXII. Pix. Mart. V. Tom. III. Par. II. fol. 460.

PIUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex privilegia Religiosorum Altissimo famulantibus a Sede Apostolica concessa, illis nedum conservare, sed aliis etiam Religiosis concessa ad eos quandoque extendere, & ampliare consuevit, prout in Domino conspicit salubriter expedire.

Causa hujus Constitutionis.

§.1. Sane sicut accepimus, licet inter alia privilegia dilectis Filiis Congregationi Fratrum S. Hieronymi Jesuatorum nuncupatorum, cujus Fratres illam pro tempore ingredients professionem per Religiosos Ordinis S. Augustini emitti solitam, expresse emittere, & in communi vivere soliti sunt, concessa etiam omnia, & singula privilegia, exemptiones, immunitates, gratiae, & indulta Ordini Eremitarum ejusdem S. Augustini, & illius professoribus, ac forsitan aliis Ordinibus Mendicantium concessa, ad ipsam Congregationem, & illius Fratres, eorumque domos, & Ecclesias per Sedem Apostolicam extensa, & ampliata fuissent. Et propterea Congregatio hujusmodi, & illius Fratres dictis privilegiis gaudere, & sub Mendicantium numero comprehendi debeant, nec super praemissis a quoquam molestari possint. Cumque Nos nuper in quadam declaratione per Nos super Mendicantium Fratrum Ordinibus, certis tunc expressis de causis facta, ultra S. Dominici, & S. Francisci, ac Eremitarum S. Augustini, necnon Carmelitarum Mendicantium Ordines, solum in illis Ordinem B. Mariae Servorum inseri voluerimus. Et propterea facile a quibusdam dubitari merito posset, quod si dictam Congregationem, & illius Fratres sub illis comprehendi voluissimus, non specialem etiam de illis omnino fecissemus mentionem.

Concessio indultorum Ordinis Mendicanti clariorum.

§.2. Nos itaque attendentes, eos cum actu mendicanti, non nisi honesta de causa in Mendicantium Ordinem hujusmodi esse adscriptos, ac propterea sua privilegia hujusmodi illa conservare volentes, ac quorumcumque litium, & causarum status, & merita, ac nomina, & cognomina iudicium, coram quibus illa pendet, & colligantium, aliorumque, necnon quorumcumque privilegiorum, indultorum, exem-

ptionum, & immunitatum ipsi Congregationi concessorum tenores praesentibus pro expressis habentes, Motu proprio non ad ipsius Congregationis, vel illius Fratrum, aut alicujus ex eis Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, ac ex certa scientia, & de ejusdem Sedis potestatis plenitudine, omnia, & singula privilegia, immunitates, exemptiones, facultates, gratias, libertates, indulta, & alias gratias tam per Nos nuper, quam quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores, & Sedem eandem quomodolibet Mendicantibus Ordinibus concessa, eorum omnium, ac desuper, & tam sub plumbo, quam in forma Brevis confectarium litterarum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, praesentibus pro expressis, & insertis habentes, ad ipsam Congregationem Jesuatorum, illiusque Fratres, domos, Ecclesias, & loca quaecumque de novo quoad ea, quae eorum Regulae & modo vivendi non repugnant tantum, auctoritate Apostolica tenore praesentium extendimus, & ampliamus.

Connum oratio inter Ordines Mendicantium.

§.3. Ipsosque vere Mendicantes, & sub Mendicantium Ordinibus esse, & comprehendere debere, necnon omnia, & singula Concilii Tridentini decreta pro Mendicantibus hujusmodi declarata, & modificata, etiam pro Congregatione hujusmodi, eisque Fratribus declaramus, & modificamus. Distinctius inhibentes quibusvis locorum Ordinariis, ne dictam Congregationem, illiusque Fratres contra eis sic concessa privilegia molestare, inquietare, vel perturbare audeant, vel praesumant.

Clausula praeservativa.

§.4. Decernentes quoque praesentes litteras ullo umquam tempore de subreptionis vitio, aut intentionis nostrae, vel quopiam alio defectu notari, vel impugnari nullatenus posse, minusve sub quibusvis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, modificationibus, limitationibus, restitutionibus, & aliis contrariis dispositionibus, tam per Nos, quam etiam Successores nostros quomodolibet, ac etiam cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibus decretis pro tempore factis, & faciendis, quorumcumque tenorum existant, includi, sed illis non obstantibus in suis robore, & efficacia persistere, & quoties illa emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, & sub data etiam per ipsos eligenda de novo concessas esse, & ita incommutabilis voluntatis, & intentionis nostrae esse. Et ad hoc ut perpetua roboris firmitate subsistant, vim validi & efficacis contractus inter Sedem Apostolicam, & praefatos Ordines Mendicantium, & Congregationem hujusmodi illiusque Fratres habere debere. Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Card. sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari debere, irritum quoque & inane, si secus